استیون اریک برونر
ترجمه‌ی پرویز علوی

نظریه‌ی انتقادی

جان کلام / ۱۳

www.ofoqco.com

فهرست

مقدمه/۹

۱. مکتب فرانکفورت/۲۱

۲. موضوع روش/۳۶

۳. بیگانگی و شیءانگاری/۵۶

۴. توهم‌های روشنگرانه/۷۷

۵. آزمایشگاه آرمان‌شهری/۹۴

۶. آگاهی شاد و رضایت‌بخش/۱۱۳

۷. چالش بزرگ/۱۳۰

۸. از کناره‌گیری تا نوسازی/۱۴۶

کتاب‌شناسی/ ۱۷۰

نمایه/۱۷۵

مقدمه

نظریه‌ی انتقادی چیست؟

فلسفه از آغاز، عنصری از طغیان و ضدیت با وضع موجود را با خود همراه داشته است. افلاطون در آپولوژی[1] یا دفاعیه‌ی رسمی خود چگونگی محکومیت سقراط[2] را به دست شهروندان آتنی شرح می‌دهد. سقراط به اتهام فاسد کردن اخلاق جوانان و شک به وجود خدایان محکوم می‌شود. در این اتهامات جنبه‌ای از حقیقت وجود دارد.

سقراط در حکمت و عقلانیت رایج شک می‌کند. او باورهای دیرپا و پابرجا را در معرض موشکافی قرار می‌دهد و به تحقیق و بررسی در اموری فراتر از نظم موجود می‌پردازد. هرآنچه به نام «نظریه‌ی انتقادی»[3]، مشهور است بر پایه‌ی چنین میراثی ساخته می‌شود. این گرایش جدید فلسفی در فاصله‌ی جنگ جهانی اول و دوم شکل می‌گیرد و مهم‌ترین نمایندگان آن بی‌رحمانه به بهره‌کشی، سرکوب و بیگانگی پنهان در تمدن غرب می‌تازند.

1. Apology
2. Socrates
3. Critical Theory